

ZPRAVODAJ

SOKOLSKÉ ŽUPY DR. JINDRY VANÍČKA

OBSAH

	strana
Úvodní slovo	3
<u>ŽUPA</u>	
Sletová štafeta	4
Akademie	5
Přebor ČOS ve všestrannosti	7
Sokolská plavba po Vltavě	8
Župní přebor v minivolejbalu	9
<u>ZPRÁVY Z JEDNOT</u>	
<u>Brno-Královo Pole</u> : Dětský karneval	10
<u>Brno-Líšeň</u> : Loutkové divadlo líšeňského Sokola (ohlédnutí)	10
<u>Brno-Řečkovice</u> : Skřítci na zámku	13
Atletické odpoledne v Řečkovicích	14
<u>Bučovice</u> : Zlato a dvě brambory z Mistrovství ČR v gymnastice	14
XXVII. ročník Družebního turnaje ve volejbalu	15
XIV. ročník Memoriálu Ing. Vladimíra Spirita	16
První kolo Českého poháru ve volejbale mužů	17
<u>Brno-Židenice</u> : Stezkou Járy Cimrmana do Galerie z ruky	18
Histopedál Šelepka 2017	20
<u>Lelekovice</u> : Olympijský běh	23
Lelkování na Skalce s Lelešusem	25
<u>Podolí</u> : Basketbalové soustředění v Biskupicích	27
<u>ZPRÁVY OD SOUSEDŮ</u>	
Přebor Sokolské župy Krále Jiřího v lehké atletice	28
Olympionička z Lulče oslavila 90. narozeniny	29
<u>VÝROČÍ</u>	
Vzpomínka na TGM	30
100. výročí bitvy u Zborova	31

ZPRAVODAJ Sokolské župy Dr. Jindry Vaníčka, říjen 2017
Příspěvky posílejte na adresu zvanickova@volny.cz nebo helena.ryskova@seznam.cz
Za redakční radu: Ing. Helena Ryšková

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry, vážení bratři, ostatní čtenářky a čtenáři,

v tento čas, kdy máme po dovolených a dětem skončily prázdniny, nám tradičně ve všech sokolských jednotách začal cvičební rok, a to je velice dobrá zpráva. Babí léto si letos dává poněkud na čas a velké zpoždění má také i tok financí, které nutně potřebujeme nejen na župě, ale hlavně v našich jednotách. Nezbývá nám než věřit, že se ústředí ČOS podaří na MŠMT dojednat slibované navýšení přidělených finančních prostředků. Je opravdu již nejvyšší čas!!! Politická situace ve státě je všem jistě dobře známa a personální změny před parlamentními volbami nikomu neprospívají. Špatná zpráva pro nás je i to, že naše řady opouští historicky druhá nejstarší brněnská sokolská jednota, Sokol Brno II. Jejich rozhodnutí je nepochopitelně účelové, nesouhlasíme se způsobem a formou provedení, přesto v souladu s usnesením výboru ČOS jsme podali v této věci návrh na ukončení činnosti jednoty podle stanov a zákona likvidací.

Máme však hodně dobrých zpráv o pestré sportovní, kulturní a společenské činnosti ve všech ostatních našich jednotách, které nás naplňují radostí a hřejivým uspokojením. Pokládejme prosím naše sokolství za velice občansky prospěšnou činnost, určenou bez rozdílu všem generačním složkám.

Sletovou štafetou jsme odstartovali přípravu na XVI. všesokolský slet, který se uskuteční v příštím roce v Praze jako součást oslav 100. výročí vzniku samostatné Československé republiky. Přeji všem našim sokolským činovníkům pevné zdraví a hodně úspěchů při nácviu sletových skladeb.

Tradičně v posledním letošním vydání župního Zpravodaje přeji celé sokolské rodině pevné zdraví, hodně štěstí, klidné prožití Vánoc a úspěšný rok 2018.

TUŽME SE a NAZDAR!

Váš župní starosta

Ing. Jiří Růžička

„Život měříme příliš jednostranně; podle jeho délky a ne podle jeho velikosti. Mysleme víc na to, jak život prodloužit, než na to, jak ho opravdu naplnit. Mnoho lidí se bojí smrti, ale nedělají si nic z toho, že sami a mnoho jiných žijí jen položivotem, bez obsahu, bez lásky, bez radosti.“

Tomáš Garrigue Masaryk

14. září 2017 uplynulo 80 let od úmrtí prezidenta T. G. Masaryka

Sletová štafeta

Poprvé v roce 1919 a pak ještě třikrát uskutečnili naši sokolští předkové tzv. předsletový *Rozestavný běh*. Většinou z okrajů země do Prahy nesli běžci z žup pozdravy a poselství radosti, že zase bude slet. Byly to podniky obdivuhodné a čím dál velkolepější.

Také v obnoveném Sokole proběhly republikou dvě podobné štafety – minule to bylo v roce 2011, před XV. všesokolským sletem.

I letos jde o totéž: Ukázat světu i sobě navzájem, že Sokol žije a že něco dokáže!

Sokolská župa Dr. Jindry Vaníčka

SLETOVÉ POSELSTVÍ

všem sokolům a sokolkám, všem přátelům Sokola

Připojujeme se ke sletové štafetě
a těšíme se na největší sokolský svátek

XVI. všesokolský slet 2018

konaný v roce 100. výročí vzniku republiky

**Bratrství a síla největší náš dar,
šestnáctému sletu naše mocné ZDAR!**

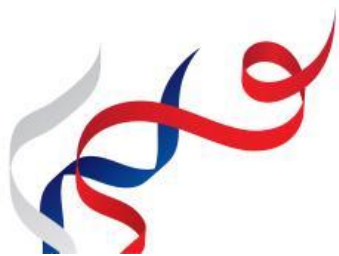
XVI.
VŠESOKOLSKÝ
SLET 2018

Brno. 23. září 2017

V pátek 22. září startoval na Slovensku v Trenčíně hlavní proud, který přes další sokolské župy mířil do Prahy. Postupně se připojovaly také župy, které nesídlí na trase. Z jižních, západních, severních a severovýchodních Čech vyrazily paprskovitě do Prahy samostatné štafety. Cíl byl pro všechny jasný: neděle 24. září 2017, 18:00 hodin, Praha, Tyršův dům.

Naše župa převzala štafetu v sobotu ve 14:30 v Rousínově, za půl hodiny už byla v sokolovně v Králově Poli na župní akademii. Zde bratr Zdeněk Lauschmann seznámil přítomné s historií sletových štafet a představil tu letošní. Starosta Vaníčkovy župy bratr Jiří Růžička připojil na hlavní štafetový kolík župní stuhu, předal naše poselství a štafeta pokračovala na Máchalovu župu. Za naši župu ji doprovázel bratr Zdeněk Najer.

Akademie k přivítání sletové štafety 2017

Na akademii v královopolské sokolovně, která se konala jako doprovodná akce k blížícímu se XVI. všesokolskému sletu a k přivítání Sletové štafety, se představilo několik tělocvičných jednot Sokolské župy Dr. Jindry Vaníčka.

Sokol Brno-Líšeň zastupovaly hned tři taneční skupiny, které postupně v průběhu programu předvedly svá vystoupení. První přišla na řadu taneční skupina *Střevíčky*, což jsou ta nejmenší děvčátka, která se představila ve skladbě *Kdy vzlétnu já*. Ve skupině *Roxanne* tančí dívky 11 – 15leté a ty předvedly skladbu *Hodokvas*, třetí líšeňskou taneční skupinou byla skupina *Mystery* se skladbou *Větríček*. Výborné výkony ve výborné choreografii byly odměněny zaslouženým potleskem.

Také Sokol Brno IV ve spolupráci se ZŠ Řehořova připravil pro akademii taneční vystoupení žáků, kteří s chutí a citem pro hudbu předvedli *zumbu*. Diváky nadchl zejména výkon jediného chlapce ve skupině, který se pro *zumbu* snad narodil.

Žákyně ze Sokola Brno-Židenice, které velmi úspěšně reprezentují naši župu v soutěži *TeamGym Junior*, ukázaly divákům akrobatické skoky z trampolínky.

Jak trénuje a připravuje se na zápasy nejmladší žactvo – minižáci – basketbalového oddílu Sokola Podolí jsme sledovali při dalším čísle programu. Malí basketbalisté nám ukázali i svého maskota a předvedli vítězný pokřik.

Po basketbalu přišla taneční skupina *Mystery* a pak už tělocvičnu ovládli cvičenci domácí jednoty Sokol Brno-Královo Pole. Oddíl akrobatického rokenrolu zastupoval mladičkový pár kategorie dětí, *Matěj Plecanda a Beata Nagy*, který svým svižným výkonem roztleskal publikum.

Závěr akademie patřil gymnastům, žákům a mužům Sokola Královo Pole a jejich ukázkám cvičení na kruzích. Vynikající výkony předvedli žáci *Aleš Kocian a Martin Hladík* a muži *Ondřej, Jan a Jakub Nantlovi*. Všichni už reprezentovali župu na přeborech ČOS v sokolské všestrannosti, a to velmi úspěšně.

Ale to nebyl úplný konec. Ve vstupní hale byly ještě pro děti (i dospělé) připraveny drobné zábavné soutěže, jako skládání puzzle, slalom s míčkem mezi kužely, malování prasátka poslepu apod., o které se postaral Sokol Brno V z Černých Polí.

Máme za sebou zdařilou akademii a můžeme se s elánem pustit do nácviků sletových skladeb.

XVI. VŠESOKOLSKÉMU SLETU 2018 ZDAR!

Helena Ryšková a Zdeněk Najer

FOTOGALERIE

KDY VZLĚTNU JÁ (Střevíčky – Líšeň)

ZUMBA (ZŠ Rehořova)

TRAMPOLÍNA (Židenice)

HODOKVAS (Roxanne – Líšeň)

BASKETBAL (Podolí)

VĚTRÍČEK (Mystery - Líšeň)

AKROBATICKÝ ROKENROL (Královo Pole)

CVIČENÍ NA KRUZÍCH (Královo Pole)

Přebor ČOS ve všestrannosti

Umístění našich závodníků

Prostějov 26. – 28. května 2017

<u>Ml. žákyně I</u> (42 závodnic)	10. Barbora ŠKRABÁLKOVÁ 12. Jolana JANOUŠKOVÁ	<u>T.J. Sokol</u> Brno-Židenice Brno-Židenice
<u>Ml. žákyně II</u> (43 závodnic)	10. Karolína JANOUŠKOVÁ 43. Berenika ZEMANOVÁ (zranění)	Brno-Židenice Brno-Židenice
<u>Ml. žáci I</u> (29 závodníků)	15. Vincent ČERVENÝ 17. Aleš KOCIAN	Brno-Židenice Brno-Královo Pole
<u>Ml. žáci II</u> (27 závodníků)	9. Martin HLADÍK	Brno-Královo Pole

Praha 9. – 11. června 2017

<u>St. žákyně III</u> (44 závodnic)	12. Martina VODIČKOVÁ 42. Anna STODOLOVÁ	Brno-Židenice Brno-Židenice
<u>St. žákyně IV</u> (36 závodnic)	25. Lucie BABUŠÍKOVÁ	Brno-Královo Pole
<u>St. žáci III</u> (20 závodníků)	7. Tobiáš VOJTA	Brno-Královo Pole
<u>St. žáci IV</u> (19 závodníků)	3. Bořivoj BERGMANN	Brno-Královo Pole
<u>Muži</u> (11 závodníků)	4. Jakub NANTL	Brno-Královo Pole

Sokolská plavba po Vltavě 2017

Je to již tradiční akce, kterou náčelnictvo ČOS pořádá u příležitosti připomenutí výročí narození bratra Miroslava Tyrše. Zve na ni do Tyršova domu zástupce žactva ze všech žup. Letos to bylo v sobotu 23. září.

Naše župa poslala do Prahy dvě dívky ze Sokola Židenice a dva hochy ze Sokola Královo Pole, kteří se skvěle umístili na sokolských závodech – děvčata v Zálesáckém závodě zdatnosti a chlapci na Přeboru ČOS v sokolské všestrannosti. Do Prahy jsme jeli již v pátek. Po prezenci, ubytování, něco k snědku a hurá na Petřín. Užili jsme si pohled na osvětlenou Prahu z Petřínské rozhledny a legraci v zrcadlovém bludišti.

Zahájení sobotního programu patřilo vzpomínce na zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše položením kytice k jeho pomníku a zahájení příprav na XVI. všesokolský slet v roce 2018. Následoval pestrý sportovní i naučný program, připravený odborem

všestrannosti. Děti si měly možnost vyzkoušet skákání na bungee trampolínách, vylézt na horolezeckou stěnu a dolů sjet po prudké klouzačce, stát se gymnastou na airtracku, „odbourat“ se na bouracím kladivu nebo překonat nafukovací překážkovou dráhu. Dobrá trefa byla zapotřebí na obřích šipkách. Na všech stanovištích získaly děti lístky do večerní tomboly.

Poznávání našeho hlavního města zajišťovala jízda ekovláčkem po Malé Straně s výkladem bratra Miroslava Vrány.

Vyvrcholením programu byla odpolední plavba parníkem po Vltavě, opět s naším skvělým průvodcem bratrem Vránou. Počasí nám přálo a tak si všichni užívali nádherné pohledy na Prahu. V tělocvičně pak byl závěr programu, tombola a nechybělo společné foto.

A kdo toho ještě neměl dost, mohl si po ukončení zaplavat v bazénu Tyršova domu. Domů jsme jeli až v neděli, tak jsme si ještě prohlédli Karlův most a Staroměstské náměstí.

Účastníci plavby:

Šarlota Bauerová, Klára Fejfušová, Bořivoj Bergmann a Tobiáš Vojta.

Běta Stará,
T.J. Sokol Brno-Židenice

Župní přebor v minivolejbalu

Z pověření župy uspořádal volejbalový oddíl T.J. Sokol Bučovice v sobotu 10. 6. 2017 župní přebor v minivolejbalu. Před početným zástupem rodičů a prarodičů zde své volejbalové dovednosti předvedlo 30 týmů. Turnaje se zúčastnili hráči a hráčky z Bučovic, Křenovic a Hrušek. Systém byl nastaven každý s každým ve své skupině a jeden zápas byl časově omezen na 8 minut.

Nejmladší žlutí byli rozděleni do dvou skupin po 4 týmech a hráli tzv. přehazovanou. První tři místa obsadili hráči z Křenovic.

Nejpočetnější (12 týmů) byli oranžoví – chytneš, pinkneš. Byly vylosovány dvě skupiny po 6 týmech, opět hrál každý s každým o pozici pro finálový souboj o konečné pořadí. V této skupině byly nejúspěšnější Bučovice.

V červené skupině (plynulé odbití prsty) nastoupilo 6 týmů. Každý hrál s každým jeden zápas trvající 8 minut a kluci z Bučovic obsadili první dvě místa, na třetím se umístili hoši z Křenovic.

Modrá skupina o čtyřech týmech se hrála dvoukolově, tzn. jeden zápas trval 2 x 8 minut. Modří hrají ve třech a jsou povoleny všechny volejbalové údery, ale nesmí se první balón přes síť. Konečné pořadí: 1. Křenovice I, 2. Křenovice II, 3. Bučovice-kluci, 4. Bučovice-holky.

Co říct na závěr? Pro pořadatele to bylo náročné, přesto turnaj úspěšně zvládli. I počasí nakonec vyšlo, nikdo se nezranil, drobné srážky s míčem děti překonaly, otřely slzy a bojovaly dál. Škoda jen, že se nezúčastnily ostatní sokolské oddíly, ve kterých se minivolejbal hraje. Všichni hráči a hráčky obdrželi medaile, diplomy a věcné ceny, rodiče fandili a fotili. Turnaj byl uspořádán ve spolupráci s DDM Bučovice, pod který spadá volejbalová příprava dívek. A díky patří také všem sponzorům.

*Martina Žertová,
T.J. Sokol Bučovice*

ZPRÁVY Z JEDNOT

SOKOL BRNO-KRÁLOVO POLE

Dětský karneval

Ještě před začátkem prázdnin uspořádal Sokol v Králově Poli pro předškolní děti závody spojené s karnevalem. I přes velké horko se účastnilo 45 dětí nejen z Králova Pole, ale také z Řečkovic a Černých Polí. Dětem se vše líbilo a také si pěkně zatancovaly v maskách.

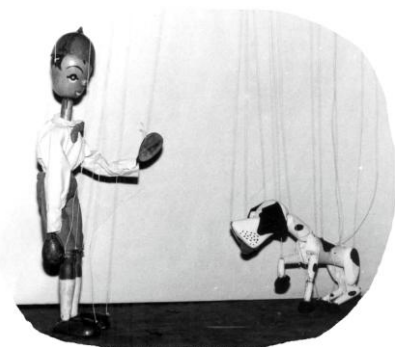

Eliška Šrubařová.
T.J. Sokol Brno-Královo Pole

SOKOL BRNO-LÍŠEŇ

Loutkové divadlo líšeňského Sokola (ohlédnutí)

K základním vzdělávacím složkám sokolské jednoty v Líšni patřilo v třicátých až padesátých letech minulého století loutkové divadlo, důvěrně na sokolovně označované jako *Loutkas*. Rozvíjelo dětskou fantazii, paměťové a výrazové schopnosti dětí, smysl pro krásu, a to ve vztahu k prostředí sokolovny. Založil je v roce 1922 učitel a respektovaný sokolský činovník František Švestka. V třicátých letech hrál jeho soubor s loutkami 25cm vysokými, které spolu s konstrukcí divadla vyrobil pan Netval z Líšně. Kulisy navrhl akademický malíř Vít Skála, malíř a scénograf, který vedle krajinomalby působil i v loutkářské komunitě jako redaktor časopisu „Loutkář“. Jeho otec byl autorem kulisy Stavovského divadla v Praze. Krok do života líšeňských loutkářů měl tedy příznivé a kvalitní zázemí. V roce 1935 byl sokolskou župou vyslán do Loutkářské školy ČOS v Praze Alois Kučera, který poté převzal vedení divadla.

Přinesl do Líšně 50cm vysoký model loutky, který se stal vzorem pro loutky nové. Nejprve Škrhola (stál i s hlavou 53 Kč a 10 hal.), poté velký čert, sousedka, selka, selské děvče, trestanec, Honza (sedlák), policajt a Kašpárek. Kašpárek byl normální sokolský kluk v červených trenýrkách a bílém tričku (viz obr. 1). Nové loutky si vyžádaly i zvětšení celého divadelního prostoru a současně produkci na pódiu ve velkém sále sokolovny. Součástí představení byly i recitace herců před oponou, popř. klavírní doprovod.

Obr. 1: „Pojď, Žerýku, musíme se rozloučit.“

Divadlo hrávalo pravidelně i na valných hromadách sokolské jednoty. Každoroční součástí jeho repertoáru odrážející atmosféru první republiky byla hra J. Zemana „Do Prahy za prezidentem“.

Divadlo stálo na čínorodosti mladých v dorosteneckém a raně dospělém věku, vedených jedním či dvěma staršími loutkáři. V župním hodnocení se líšeňští loutkáři umístili na třetím místě za Židenicemi a Brnem II. Umístění to bylo čelní, neboť loutkové divadlo měla v té době prakticky každá větší jednotka vlastní sokolovnu. První období divadla uzavřela Čechova hra „Kašpárek vždy vítězí“ (172 dětí a 7 dospělých) symbolicky těsně před nástupem „heydrichiády“ na jaře roku 1941.

Po osvobození v květnu 1945 obnovili loutkáři pod Kučerovým vedením divadlo výstavbou stálé scény v malém sále sokolovny. Léta rozmachu poválečného sokolského života byla logicky i nejlepšími léty loutkového divadla jak z pohledu jeho kvality a šíře repertoáru, tak i diváckého ohlasu. Divadlo patřilo velikostí scény, loutek a ozvučením k nejlépe vybaveným amatérským scénám v Brně, stalo se přirozenou součástí života Líšně s diváckým zázemím i v okolí (Podolí, Šlapanice, Brno). Zaznamenalo rekordní návštěvu 13. ledna 1946: 320 dětí a 45 dospělých diváků. Jedna z nejoblíbenějších poválečných her,

Malíkův „Míček Flíček“, měla premiéru právě v Líšni (obr. 2).

Pro velký zájem hrávalo divadlo v sobotu i dvě představení. Pro dospělé pak večer např. žertovné skeče Spejbla a Hurvínka, doplněné čtením poesie a volnou zábavou. Loutkáři vydávali svůj cyklostylovaný časopis „Okénko“, hráli i mimo Líšeň v jiných sokolovnách. Soubor měl v té době 60 členů.

Obr. 2: „Já Míček Flíček, malý pacholíček...“

Únorový puč 1948 zasáhl výrazně i do loutkářského života. Mocenská přeměna veškerého života vedla k organizačním změnám, osvětová práce byla ze sokolských organizací vyřazena. Loutkové divadlo v Líšni bylo začleněno do Závodního klubu ZPS Líšeň, který měl vykonávat odpovídající kontrolu. Loutkářský život přes tyto zásahy pokračoval dál. V roce 1952 se hrál např. Koptův „Král žrout“ (režie Z. Svobodová), Sovákovi „Šroubci“ (obr. 3), v závěru roku Čechovo „Psaníčko pro sv. Mikuláše“.

Obr. 3: „A teď, Šroubku, něco zazpívej!“

Obr. 4: „Kakraholte, Kašpárku, koho to vedeš?“

Nově měl premiéru i Čechův „Štědrý večer“. K poslední jmenované hře Kronika divadla píše „... lístky na představení pro dospělé byly vyprodány, ale velká většina diváků se nedostavila“. Odraz dobové politické nejistoty? Asi ano. Zájem líšeňských dětí o divadlo trval. V letech 1953–1957 převzala divadlo další generace loutkářů pod vedením Aloise Brzobohatého. Hrál se tradiční líšeňský repertoár (obr. 4), leč s řadou her byly zásadní problémy se schvalováním. Pro povolení hry bylo v té době třeba 4 razítek na přední straně žádosti a jedno razítko s vyjádřením souhlasící instituce na straně zadní. Cenzuru a dohled továrních orgánů museli loutkáři nějak zvládnout. Např. „Psaníčko pro sv. Mikuláše“ nebylo cenzurou schváleno, hrálo se tedy oficiálně „Psaníčko pro Dědu Mráze“. Změna byla ovšem jen v názvu plakátu, hra probíhala podle původního textu a scénáře. To se nedalo trvale utajit a nebylo to rozhodně v souladu s právními normami. Následovala vyšetřování u odpovědných orgánů v Závodním klubu, jednotě i policejních složkách. Společenský život v divadle však pokračoval v původním duchu. Pořádaly se recitační soutěže, taneční večírky, večery hudby, loutkáři chodili Líšni na tradiční velikonoční mrskut. To vše mimo tzv. Československý svaz mládeže, jednotnou mládežnickou organizaci řízenou Komunistickou stranou. Taková činnost mimo patronaci mocenských struktur nemohla mít dlouhého trvání. Tlak na zrušení divadla sílil. Další generace loutkářů již situaci neudržela. V lednu 1958 rozhodují dozorčí orgány „... o likvidaci loutkářského kroužku ZK“ neboť členové kroužku „... nevyvíjeli činnost v intencích ZK.“ Scéna divadla je likvidována, malý sál sokolovny předán plně stolnímu tenisu. Loutkáři se však scházeli i poté. Pořádali pravidelně vzpomínkové táboračky, zpracovávali svoji historii. V roce 1968 se spolupodíleli na úvahách o obnovení Sokola v Líšni v jeho původním konceptu. Tyto úvahy však zanikly ve výfukových plynech tanků moskevské aliance. Po 45 letech ožil *Loutkas* ještě jednou v přednášce Rostislava Brzobohatého, který za přítomnosti řady líšeňských loutkářů prezentoval dějiny divadla v rámci pořadů Paměť Líšně (Dělnický dům v Líšni, duben 2016). Při této příležitosti předal Stanislav Šenkýř zástupcům současného Divadla Líšeň poslední zachovanou loutku z rekvizitáře *Loutkasu*, psa Žerýka, jako symbol kontinuity líšeňského loutkoherectví a divadelnictví.

Loutkové divadlo líšeňského Sokola představovalo svébytný fenomén v historii Líšně (neúplně zachycený počet diváků přesahuje výrazně číslo 30.000). Jeho vývoj lze rozdělit na tři odlišná a společenskými poměry podmíněná období: předválečné (1922–1941), poválečné sokolské (1945–1952) a závěrečné (1953–1958). Bylo kulturním projevem, který propojoval lidi různého společenského zázemí s cílem prezentovat sokolskou myšlenku a přivádět děti k sokolské tělovýchově. Pomáhalo vytvářet společenské vazby jeho členů pěstované od dětství až do stáří. Představovalo jeden z projevů občanské společnosti provázený svobodnou tvůrčí aktivitou v amatérské rovině a vytvářelo hodnoty prostřednictvím dobrovolné práce. Tyto přístupy nebyly vždy v souladu se záměry totalitní společnosti, divadlo muselo nutně zaniknout.

Rostislav Brzobohatý,
T.J. Sokol Brno-Líšeň

SOKOL BRNO-ŘEČKOVICE

Skřítci na zámku

První červnovou neděli čekali děti z tanečního oddílu *Pampelišky* T.J. Sokol Brno-Řečkovice netradiční zážitek a úkol – vystoupení na státním zámku Lysice. Představení bylo vybráno a nacvičeno na základě pohádky *Ať žijí duchové*. Občané MČ Řečkovice a Mokrá Hora se s ním mohli setkat již během letošní plesové sezóny.

Brzké nedělní ráno nás uvítalo krásným letním počasím a zámek netrpělivě očekával první návštěvníky. Po prostorové zkoušce jak v interiéru, tak na

nádvoří zámku se děti spěchaly převléct do kostýmů.

V rámci dětských zámeckých prohlídek byly nečekaným a milým překvapením pro malé návštěvníky i jejich rodiče. Celkem musely zvládnout pět vystoupení, čtyři ve velkém sále zámku a jedno na nádvoří. Byl to program náročný, ale neodradilo nás ani horké počasí, ani náhlá odpolední bouřka. Děti vše zvládly na výbornou. Odměnou jim byly úsměvy a potlesk velkého množství diváků, v mezičase pak obědový piknik přímo v zámecké zahradě, vítaná zmrzlina, samostatná prohlídka zámku věnovaná jenom nám či dáreček na památku od paní kastelánky. A k tomu ještě možnost podívat se za zamčené dveře, které tolik lákají malé návštěvníky.

Poděkování patří nejen všem vystupujícím, ale zejména vedoucím oddílu *Pampelišky* za náročný a precizní nacvičení taneční sestavy a starost o děti. Děkujeme také tvůrcům kostýmů, kulis a všem ostatním, kteří se jakkoli na zdárném průběhu podíleli. Ačkoli unaveni, prožili jsme krásný den, na který určitě nikdo z nás nezapomene. A tak si na závěr můžeme oddychnout a poctivě říct: "Úkol splněn, rytíři Brtníku!"

Margita Dvorská,
T.J. Sokol Brno-Řečkovice

Atletické odpoledne v Řečkovicích

Jako každoročně na závěr cvičebního roku uspořádala T.J. Sokol Brno–Řečkovice pro děti atletické odpoledne. Za krásného a horkého letního počasí v pondělí 12. června 2017 se na hřišti na Horáckém náměstí v Řečkovicích objevilo na startu 72 závodníků, kteří soutěžili v běhu, skoku do dálky a hodu míčkem. Největší zastoupení měla kategorie předškolních dětí, ale zazávodit si přišly i mladší školní děti a také několik dívek a chlapců, kteří nejsou členy sokolské jednoty, ale o závodech se dozvěděli od svých kamarádů. Myslím si, že toto je nejlepší možnost získat do našich řad nové členy. Všichni soutěžící bojovali s velkou chutí o co nejlepší umístění. Za svou snahu obdrželi účastnický list s vyznačeným umístěním v jednotlivých kategoriích a také sladkou odměnu.

Poděkování za skvěle zvládnuté závody patří organizátorům z řečkovické sokolské jednoty a zejména všem závodníkům za hojnou účast a v neposlední řadě jejich rodičům, kteří se postarali nejen o doprovod svých ratolestí, ale byli také nadšenými fanoušky. Po prázdninách se všichni určitě sejdou v tělocvičně, aby si zase zacvičili, naučili se spoustu nového a jistě se zúčastní nejen příštích atletických závodů, ale i jiných akcí, které Sokol pravidelně pro děti pořádá.

*Jana Bartoňková,
T.J. Sokol Brno-Řečkovice*

SOKOL BUČOVICE

Zlato a dvě brambory z Mistrovství ČR v gymnastice

Ve dnech 17. a 18. června 2017 se v Ostravar Areně – Ostrava konalo Mistrovství ČR žáků ve sportovní gymnastice. Do vrcholu jarní sezóny se probjovali také zástupci bučovického oddílu a opět nevyšli naprázdno.

Souboj o stupně vítězů v závodě nejmladších žáků byl na šestiboj mimořádně vyrovnaný. V této věkové kategorii se tradičně potkává nejpočetnější konkurence a tak je osmé místo bučovického *Jiřího Hůrky* (z 83 borců!) opravdu skvělým výsledkem. V závodě mladších žáků vybojoval nejlepší bučovický zástupce *Roman Zachrla* 55. pozici.

Závod starších žáků se odbyl v režii moravských gymnastů, kteří obsadili celou první desítku. S velkým náskokem v závodě vyhrál František Marghold (Sokol Šternberk) před Matyášem Cackem a Danem Němečkem (oba Sokol Brno I) a před bramborovým *Mirkem Durákem* z Bučovic. Mirkovi tak jen těsně unikl další individuální cenný kov z vrcholné soutěže, ale jako hostující závodník za Sokol Šternberk si spravil chuť v soutěži družstev, protože získal zlato a svoji sbírku přece jen rozšířil!

V závodě dorostenců obsadil nepopulární čtvrté místo bučovický *Pavel Rotrekl*. Celková bilance dvou individuálních bramborových medailí a zlato Mirka Duráka jako člena vítězného družstva je skvělou vizitkou pro náš oddíl. Tímto závodem tak byla uzavřena jarní část sezóny, naši gymnasté se těší na letní soustředění na Soboňkách a žijí přípravami na oslavy 40 let oddílu, které se uskuteční 23. září 2017 a na které jsou zváni všichni příznivci oddílu sportovní gymnastiky Bučovice.

*Petr Stavělík,
T.J. Sokol Bučovice*

XXVII. ročník Družebního turnaje mužů a žen

Za příjemného volejbalového počasí proběhl v sobotu 12. srpna 2017 na volejbalových kurtech T.J. Sokol Bučovice 27. ročník „Družebního turnaje“ mužů a žen.

V turnaji mužů se prezentovala čtyři družstva. Úlohu favorita splnilo družstvo Tatranu Hrušky, které nezaváhalo ani v jednom utkání, kdy neztratilo ani set a odneslo si palmu vítězství. Druhou příčku obsadilo domácí „B“ družstvo před Sokolem Marefy a Grimmou. Pikantní souboj přineslo utkání mezi domácími Sokoly a muži z Grimmy, kdy na obou stranách nastoupili také hráči, kteří před 25 léty družbu zahajovali. Třebaže dnes již mají téměř důchodový věk, dokázali, že volejbal nezapomněli. V utkání si odnesla po velkém boji těsné vítězství Grimma.

V turnaji žen se představila pouze tři družstva, a to domácí „A“ družstvo složené z dravého mládí, „B“družstvo Sokola, oplývající zkušenostmi, a ženy z bučovické části Marefy. Boj o vítězství přineslo utkání mezi oběma domácími družstvy Sokola, kdy vítězství slavila zkušenost před mladou generací volejbalistek.

Úroveň hry tentokrát nebyla důležitá, daleko důležitější byla přátelská nálada prožít pěkný den plný pohybu, volejbalového nadšení a radosti ze hry. Závěrečné posezení při kytáře se protáhlo až do pozdních večerních hodin.

VÝSLEDKY TURNAJE

<u>MUŽI</u>		<u>ŽENY</u>	
1. Tatran Hrušky	6 : 0 9	1. TJ Sokol Bučovice B	6 : 0 6
2. TJ Sokol Bučovice B	3 : 4 4	2. TJ Sokol Bučovice A	3 : 3 3
3. TJ Sokol Marefy	2 : 4 3	3. TJ Sokol Marefy	0 : 6 0
4. HSV Grimma	2 : 5 2		

*Jan Forejtek,
T.J.Sokol Bučovice*

XIV. ročník Memoriálu Ing. Vladimíra SPIRITA

Už počtrnácté oslavili volejbalisté v Bučovicích památku Ing. Vladimíra Spirita, jehož práce pro sport pod vysokou sítí daleko přesáhla hranice okresu i kraje. Tomu odpovídala i startovní listina jeho memoriálu, z něhož si nejcennější pohár, který věnovala FIVB, potřetí za sebou odvezl bronzový tým letošního ročníku slovenské extraligy a vítěz Slovenského poháru, Mirad Prešov.

Čtyři české týmy (*Aero Odolena Voda, Fatra Zlín, Ostrava, Volejbal Brno*) a dva slovenské (*Mirad Prešov, Spartak Myjava*) z nejvyšších soutěží doplnil extraligový ŠSK Beskydy z Frýdku-Místku, který letos vyhrál základní část první ligy a *domácí druholigoví sokoli*. Bučovické volejbalové kurty od rána kropil déšť a deštík, takže to hráči, zvyklí na halové podmínky, neměli jednoduché. Na elánu a bojovnosti jim to neubralo a k vidění byla opravdu nejvyšší tuzemská volejbalová kvalita.

Osm týmů hrálo ve dvou základních skupinách a první dva pak čekaly boje v play-off o konečné umístění. Domácí tým se v červené skupině dokázal extraligové konkurenci vyrovnat a vybojoval postup.

Modrá skupina měla svého jasného favorita v týmu Mirad Prešov. Proto nepřekvapilo, že bez potíží skupinu vyhrál.

Boje play-off už žádnou větší senzaci nepřinesly. Domácí sokoli v semifinále nestačili na Beskydy, v druhém semifinále Mirad Prešov přehrál 2 : 0 Zlín. V utkání o třetí místo Bučovičtí zvítězili nad Zlínem a toto umístění je jejich cenným úspěchem. Finálové utkání mezi Prešovem a Beskydy přineslo volejbal nejvyšší úroveň, kdy se představila celá řada osobností jako Přemek Kubala na straně Beskyd, nebo Martin Sopko z Prešova. Palmu vítězství si odneslo po výhře 2 : 0 družstvo Miradu Prešov.

Turnaj navštívila celá řada volejbalových celebrit, jako předseda ČVS pan Marek Pakosta, dále Mirek Čada, Zdeněk Václavík, Ivo Dubš, Ivan Cap a další. Velkým uznáním domácích pořadatelů bylo, že putovní pohár vítězům předal český premiér pan Bohuslav Sobotka.

VÝSLEDEK TURNAJE

1. Mirad Prešov
2. ŠSK Beskydy
3. T.J. Sokol Bučovice

Nejlepší hráči

- smečař: Martin Sopko (Prešov)
blokař: Michal Prikryl (Bučovice)
nahrávač: Tomáš Jambor (Beskydy)

Vítězné družstvo Mirad Prešov

Domácí družstvo s českým premiérem

První kolo Českého poháru ve volejbale mužů

V prvním kole ČP ve volejbale startují družstva první a druhé ligy, která jsou rozlosována do pěti skupin po třech družstvech. Vítězové skupin postupují do druhého kola, kde jsou přiřazovány extraligové celky a hraje se systémem play-off. Jedna ze skupin se hrála v sobotu 16. září 2017 u nás v Bučovicích, kde se představila následující družstva: ambiciózní nováček druhé ligy Slavia OU Ostrava, prvoligový EGE České Budějovice B a domácí Sokol Bučovice.

V prvním utkání domácí sokoli jasně přehráli po hodině Ostravu v poměru 3 : 0. Ve druhém utkání se představilo družstvo Budějovic proti Ostravě. Budějovice přijeli s mladým celkem, tvořeným juniory, mnozí však pravidelně trénují s extraligovým týmem. Vedoucím družstva byl úspěšný mládežnický trenér Vojta Zach. Mladíci se postupně zlepšovali a nakonec Severomoravany, kteří ztratili dvousetové vedení, přehráli 3 : 2. A tak ve finále proti sobě narazili domácí a České Budějovice. Utkání se vyvíjelo jako na houpačce. První set získali Zachovi svěřenci, i když domácí mocně finišovali, rozdílem dvou bodů. Druhý a třetí set vyšel lépe domácím. Ve čtvrtém setu opět dominovaly Budějovice. A tak o výsledku rozhodoval až pátý, zkrácený set. **Domácí sokoli** v úvodu získali tříbodový náskok, který si zkušeně pohlídali až do konce a stali se tak **vítězi této skupiny**. Před početnou návštěvou se hrál oboustranně výborný volejbal, kde na straně Budějovic v útoku exceloval dvoumetrový syn bývalého reprezentanta Pochopa. Utkání si také nenechal ujít bývalý kapitán reprezentace Ivo Dubš, který ještě před dvěma roky hájil barvy bučovických sokolů. Ve druhém kole ČP tak v Bučovicích přivítáme ve středu 11. října 2017 extraligový celek ČZU Praha a můžeme se opět těšit na vynikající volejbal.

Sestava domácího celku:

Příkryl, Mičůch, Pavlovský, Kromus, Bulko, Neubauer, libero Bence, střídali: Dítě, Duda, Šimko, Jelínek.

Trenérem družstva je Zbyněk Čížek.

*Jan Forejtek,
T.J. Sokol Bučovice*

*Utkání Bučovice –
České Budějovice*

SOKOL BRNO-ŽIDENICE

Stezkou Járy Cimrmana do Galerie z ruky

Jedním z tradičních pátečních turistických výletů seniorek Sokola Brno-Židenice je srpnová návštěva Galerie z ruky v Křížovicích u Doubravníka, vysoko nad řekou Svatkou v nádherné krajině uprostřed lesů.

Vypravily jsme se tam z Lomnice, městyse s mnoha historickými památkami. Na úpravném náměstí jsme obdivovaly krásný barokní kostel Navštívení P. Marie, výstavnou budovu radnice a morový sloup. A také je zde počátek NS Járy Cimrmana, která vede na kopec Sýkoř. Sedmikilometrová trasa byla pojmenována podle génia Járy Cimrmana a je na ní 6 zastávek s informačními tabulemi, které kromě konkrétního popisu místa sdělují cimrmanovským způsobem zajímavosti nejen o Mistrovi. Vydaly jsme se po této mírně stoupající cestě, ze které je krásný pohled jak na Lomnici, tak na okolní zalesněné kopce. Naučná stezka končí u Sýkořské myslivny, kde je busta Járy Cimrmana.

Začátek naučné stezky

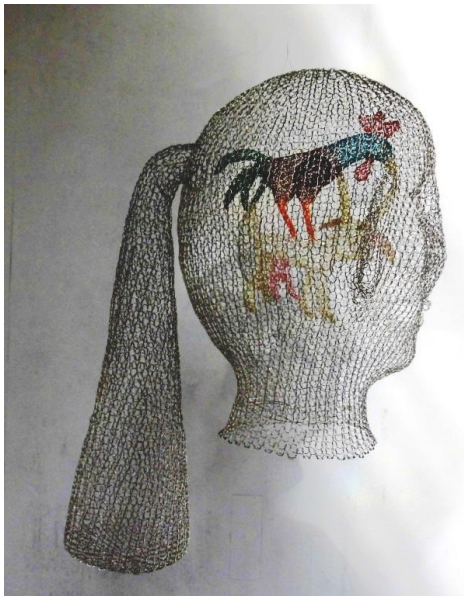
U busty Járy Cimrmana na Sýkoři

Po krátkém odpočinku jsme pokračovaly lesní cestou do Skorotic, malebné vesničky s pěknou kaplí na návsi. Odtud už nás silnice zavedla do Křížovic ke Galerii z ruky. Výstavní prostory galerie jsou v původní stodole a můžeme si zde prohlédnout (příp. zakoupit) obrazy, sochy, skleněné objekty, grafiky, šperky, hedvábné šátky, kabelky i keramiku. Stálou expozici tvoří díla pana Zdeňka Macháčka (*1925). Většinou jsou to dřevěné plastiky, od monumentálních zahradních po menší skulptury a reliéfy. Pořádají se zde autorské výstavy, koncerty a hudebně literární programy. Návštěvníci se zde také mohou občerstvit, galeristka paní Stanislava Macháčková nám připravila výbornou „královskou kávu“ (s vaječným koňakem). Prohlédly jsme si bohatou expozici, odpočaly si a pak už jenom sešly asi 2 km dolů do Doubravníka na vlak. Slíbily jsme si, že zase za rok...

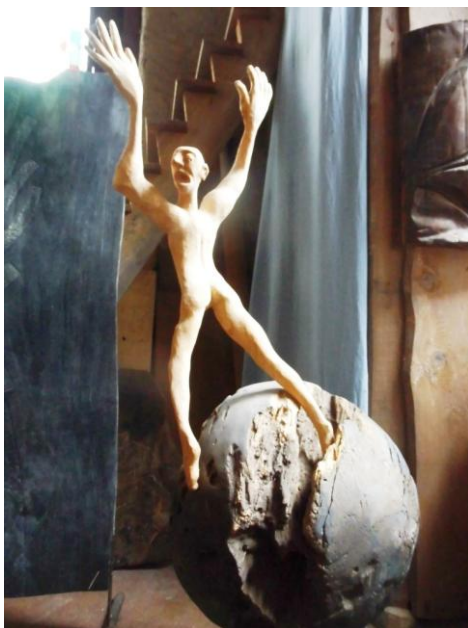

*Za seniorky T.J. Sokol Brno-Židenice
Helena Ryšková*

 Galerie z ruky

Autorka: Blanka Šperková

Stanislav Macháček:

RYCHLE PRYČ!

BÝK ROZVERA

Histopedál Šelepka 2017

V sobotu 5. srpna 2017 se v brněnském parku na Šelepce konal další ročník úspěšné akce *Histopedál*. Po víc jak deseti ročnících, které proběhly ve Ždánicích, se tato sportovně společenská akce, která čerpá z historie a vývoje kola a cyklistiky, již podruhé uskutečnila v Brně v parku Národního odboje, Šelepova 1.

Úvodem jezdcí na historických kolech, v dobovém oblečení a za doprovodu městské policie odjeli na prohlídku Technického muzea v Králově Poli. Navštívili expozice historických dvou- i čtyřkolových vozidel a také Salon mechanické hudby.

Mezitím probíhala v parku jízda zručnosti dětí v několika kategoriích. Každý účastník obdržel od pořadatelů dárek.

Po návratu jezdců na historických kolech do parku a po obědě následoval bohatý program, který moderoval sympatický a vtipný *Vojta Polanský*. Přivítal vzácné hosty a sportovní osobnosti, mezi kterými byli *Věra Růžičková* - členka vítězného olympijského družstva ve sportovní gymnastice na OH v Londýně 1948, trenérka a mezinárodní rozhodčí; *Adolfína Tačová* - mnohonásobná medailistka z OH a MS ve sportovní gymnastice, také mezinárodní rozhodčí a trenérka; *Jiřina Koptíková* - úspěšná trenérka sportovní gymnastiky a rozhodčí, vychovala mnoho reprezentantek, přijela až z Plzně; *František Jursa* - úspěšný cyklista a trenér Dukly Brno, čs. reprezentant, páté místo ve stíhacím závodě družstev na OH v Melbourne 1956, účastník Závodu míru v roce 1961, jako trenér vychoval desítky špičkových závodníků; *Iva Zajíčková* - držitelka 23 titulů mistryně republiky v cyklistice, dvou stříbrných a čtyř bronzových medailí z MS ve sprintu na dráze, 9násobná mistryně světa na historických kolech, hlavní organizátorka a duše Histopedálu. Městskou část Brno-Královo Pole zastupovala její místostarostka a rovněž sportovkyně, paní *Ing. Zuzana Artimová*, čerstvá mistryně Evropy v jízdě na dračích lodích, která také absolvovala jízdu do muzea (na elektrokole).

Soutěžní jízdy elegance se mohl zúčastnit každý v dobovém oblečení s kolem do roku 1955. Na historických kolech pak soutěžilo víc jak padesát účastníků z celé republiky. Parkem projížděly elegantní dámy v krásných šatech, apartních kloboucích, některé i s paraplíčkem. Také pánové měli velmi rozmanité kostýmy, jako např. frak a cylindr, jeden i flašinet a na kole projížděl i mladý příslušník VB. Porota hodnotila celkový dojem, tj. kolo, kostým i jízdu. Bylo na co se dívat a co obdivovat, zejména když projížděli cyklisté na vysokých kolech.

Stupně vítězů

Iva Zajíčková

Program zpestřilo vystoupení malých i větších ždánických mažoretek *Angels* a hlavně dámské publikum ocenilo překrásné modely při módní přehlídce secesního oblečení a klobouků skupiny *Dantes*.

Největší klobouk měl průměr 61 cm.

Ale nebyla zde zastoupena pouze historie, svoje umění předvedli mladí zahraniční krasojedci – slovenská reprezentantka, vicemistryně světa v krasojízdě *Nicole Frýbortová* a držitel bronzové medaile z MS *Yannick Martens*, reprezentant Švýcarska. Mladí reprezentanti, dráhoví cyklisté *David Sojka*, dvojnásobný vicemistr Evropy juniorů a *Robin Wagner*, čerstvý držitel bronzové medaile z MS elite, předvedli svoje špičková závodní kola a na nich část tréninku na válčích pod vedením trenéra *Petra Klimeše*.

V areálu parku byly vystaveny drezíny a kola, některé modely byly staré až dvě stě let. K těm nejstarším patřily dřevěné odrážecí drezíny. První drezínu sestrojil v roce 1817 německý baron Karl von Drais. Návštěvníci měli možnost vyzkoušet si jízdu na některé z vystavených drezín. Také byla možnost zhlédnout vývoj závodních cyklistických a rychlobruslařských dresů a kombinéz. Po celé odpoledne byl pro děti zdarma k dispozici skákací hrad.

Překvapením večerního programu byl důstojný nástupce legendárního Franty Kocourka silák Franta Šebela. K příjemné atmosféře přispěla také hudba a hezké letní počasí.

S kamarádkami ze Sokola Židenice už máme jasno: příští rok sem přijdeme znovu a některá možná i na kole.

Helena Ryšková
(za laskavého dohledu *Ivy Zajíčkové*)

SOKOL LELEKOVICE

Olympijský běh

Tělocvičná jednota Sokol Lelekovice se přihlásila do celostátní akce **T-Mobile Olympijský běh**, vyhlášené Českým olympijským výborem na 21. června 2017. Po zaregistrování a získání propozic byla vytvořena pracovní skupina, která pod vedením starosty Sokola Lelekovice Zbyřka Leciána a s finanční podporou obce Lelekovice začala běžecké závody připravovat. Všechny vedlejší tratě byly na cvičišti na Skalce před sokolovnou a jejím okolí, hlavní běžecká trať se startem před sokolovnou vedla polní cestou nad obcí k sousednímu Podlesí a odtud zpět přes část obce Koretina a Záhumení. Časový rozvrh celého závodu byl stanoven tak, aby poslední běh vedlejších závodů byl ukončen půl hodiny před zahájením hlavního běhu na 5020 m, jehož start byl stanoven celostátně na 18.00 hodin.

V den závodů již v 15.30 hodin přicházeli sportovci k registraci a také diváci. Celkem bylo zaregistrováno 139 běžců, z nichž bylo 75 dospělých a 64 dětí. Vlastní závody byly zahájeny v 16 hodin. Účastníky pozdravili hlavní pořadatelé, náčelnice jednoty Simona Tomanová a Filip Ospalý, mistr Evropy a ČR v olympijském triatlonu.

Prvního závodu na 150 m v kategorii závodníků do 6 let se zúčastnilo 16 dětí. Nejprve na trať vyběhlo 11 děvčat a za nadšeného povzbuzování diváků všechna doběhla do cíle. Na stupně vítězů vystoupila jako první Erika Rozkošná, druhá Magdalena Horáková a třetí Nikolka Karbanová. Chlapců startovalo 5 a všichni stejně povzbuzování doběhli do cíle. První byl Vilém Svoboda, druhý Dominik Štěpánek a třetí Jakub Vomela.

Druhého závodu na 300 m v kategorii závodníků do 9 let se zúčastnilo 23 dětí. Děvčat závodilo 11 a do cíle vběhla první Veronika Bučková, druhá Elisabeth Kis a třetí Anna Hynštová. Chlapců závodilo 12, v cíli byl první Matouš Slováček, druhý Jakub Rozkošný a třetí Radek Štěpánek.

Třetího závodu na 530 m v kategorii závodníků do 11 let se zúčastnilo 14 dětí. Děvčat startovalo 8 a první v cíli byla Klára Rozkošná, druhá Marie Kis a třetí Lucie Daleněčková. Chlapců startovalo 6, první doběhl Vilém Jančuš, druhý Antonín Kolařík a třetí Lukáš Petr.

Slavnostní vyhodnocení závodu dívek a chlapců v běhu na 530 m

Na poslední čtvrtý vedlejší závod na 1060 m v kategorii závodníků do 15 let nastoupilo celkem 13 běžců. Závodníci běželi po stejné trati na 530 m, ale dvě kola. Děvčat běželo 6 a do cíle doběhla první Tereza Šlesová, druhá Elia Bradáčková a třetí Johana Kratochvílová.

Chlapců vyběhlo na trať 7 a do cíle doběhl první Václav Kupka následován Matějem Pospíšilem a třetím v pořadí Davidem Slezákem.

Medaile vítězům předával Filip Ospalý, diplomy Simona Tomanová.

Vítěz závodu v běhu na 1060 m Václav KUPKA

Na start hlavního **T-Mobil Olympijského běhu na 5020 m** nastoupilo celkem 75 sportovců - 42 mužů a 33 žen. Závod byl odstartován podle znamení rozhlasové stanice Radiožurnál přesně v 18 hodin, kdy všichni závodníci vyběhli na trať. Pořadatelé na několika místech zajistili občerstvení a dohled. První tři závodníci doběhli do cíle ve výborných časech - Ondřej Doležal za 19:31,13 minut, druhý Pavel Svoboda za 19:52,61 minut a třetí Michal Rozkošný za 20:18,74 minut. Z žen se umístily na prvních třech místech Lenka Kociánová s časem 21:14,14 minut, druhá doběhla Zuzana Břenková za 24:31,43 minut a třetí Barbora Břenková za 24:50,78 minut. Závod skončil v 18.49 hodin doběhnutím posledních běžců. Závodníky na stupních vítězů medailami dekovala náčelnice Sokola Lelekovice Simona Tomanová.

Vítězná trojice žen v Olympijském běhu na 5020 m

Závodů se účastnili i sportovci z okolí, dokonce až z Podolí. S průběhem závodu a celkovou organizací byli účastníci spokojeni a mnozí se těší na příští ročník. Pořadatelé také děkují za finanční pomoc obci Lelekovice a všem sponzorům, kteří se tak podíleli na velmi úspěšné sportovní akci.

Veliké uznání od pořadatelů patří všem účastníkům běhu stejně jako obdiv i těm nejmladším, kteří měli odvahu postavit se na start a závod někdy s velkým úsilím dokončili.

*Zdeněk Chlup,
T.J. Sokol Lelekovice*

Lelekování na Skalce s Lelešusem

Již 6. ročník zábavného odpoledne s kuchařskou soutěží o nejlepší guláš vařený v polních podmínkách - *Lelešus*, připravila na Skalce v sobotu 24. června odpoledne T.J. Sokol Lelekovice. Sedm kuchařských družstev mělo k dispozici kryté stánky s pracovními stoly, maso, cibuli, sádlo a chleba, všechno ostatní si soutěžící obstarali sami. Jeden krytý pavilon byl postaven i pro návštěvníky.

Program byl zahájen ve 14 hodin půlhodinovým koncertem pěveckého sboru Lelekováček za řízení sbormistryně Inky Pospíšilové. Jejich písničky navodily příjemnou atmosféru, ke které v dalším programu přispěla svým vystoupením kapela D.S.O.

Před kuchařskými stánky se v kotlících na trojnožkách již vařily soutěžní guláše. Různé vůně kolem jednotlivých kotlíků slibovaly opět kvalitní výborné guláše, tak jak bylo obvyklé v minulých letech. Však také vrchní kuchaři věnovali přípravě patřičnou péči.

Guláš vaří místní školáci

Než bylo dovařeno, na hudebním pavilonu vyhrávala druhá kapela MACHU PICHU, se kterou si s úspěchem zaspíval i moderátor celého odpoledne Tomáš Kis. Na Skalce se také nečekaně objevil, stejně jako v minulém roce, smíšený pěvecký sbor Lumír z Brna, který zpestřil kulturní program celého odpoledne.

Laický porotce ochutnává a hodnotí

Družstvo „Štulpásci“

To už skončilo vaření a nastala ochutnávka kuchařských výtvorů. Do hodnocení veřejnosti se zapojil každý, kdo si koupil hodnotící kupon, vítěze určovala odborná porota. Hlavní cenu, putovní Zlatý ešus, získalo družstvo Nováčci z Brna, druhé místo obsadilo družstvo školáků naší základní školy, jako třetí v pořadí bylo vyhodnoceno kuchařské družstvo rodiny Štulpů z naší řeznické prodejny. Všichni pak dostali pamětní zdobený talíř.

Na závěr zdařilého sobotního odpoledne sehrál náš divadelní soubor Kotůček v režii Táni Pospíšilové jednoaktovou pohádku o lidské hamižnosti. Hra, kterou sledovalo přes čtyřicet pozorných diváků, se velmi líbila. Lelkování na Skalce s Lelešusem skončilo před dvacátou hodinou. Tropické vedro mělo zřejmě vliv na menší návštěvnost, přesto účastníci odcházeli spokojeni.

*Zdeněk Chlup,
T.J. Sokol Lelekovice*

SOKOL PODOLÍ

Basketbalové soustředění v Biskupicích

Letos v srpnu se nám podařilo uskutečnit již 18. ročník basketbalového soustředění v Biskupicích nedaleko Hrotovic. Soustředění se aktivně účastnila družstva přípravy, mini, U11, U13, celkem 74 dětí a dospělých, z toho 64 absolvovalo celý týden. Na soustředění nás doprovázely i čtyři rodiny s malými dětmi, jejichž rodiče se tak vrátili na místa, kde kdysi jako žáci nebo žákyně trénovali.

Celé soustředění odstartovalo sedm podolských mužů, kteří se do Biskupic vydali na kole. Osmdesátikilometrová cesta pro ně nebyla problémem. A zbylo jim ještě dost sil, aby během pobytu chystali pro menší děti program jako například stezku odvahy, která byla pro mnohé děti velkým dobrodružstvím.

Trénující družstva absolvovala během celého týdne 71 měřených disciplín, ve kterých mohla zlepšovat své výkony. Odměnou jim byly vitamínové doplňky Ferdy Mravence. Basket mini a U11 navíc běhali dvakrát denně trasu v lese nazvanou Pohádečka (600m), pro U13 byla připravená trasa Pohádka (1600m). Trasy byly součástí duatlonu, který děti i přes nepřízeň počasí také zvládly. Počasí nám opravdu moc nepřálo, tak jsme byli nuceni využít i všemožných stolních her jako šprtec, dáma, loď, ping pong, ve kterých jsme také pořádali turnaje.

Pro děti bylo soustředění plné zábavy a nových zážitků, našly si tu nové kamarády, poznaly jaké to je „sáhnout si na dno svých sil“. Týden jsme zakončili táborákem a nezbývá než doufat, že tento ročník nebyl posledním a budeme v dlouhé tradici zdárně pokračovat snad i s novými hráči.

*Kamila Pazuchová,
T.J. Sokol Podolí*

ZPRÁVY OD SOUSEDŮ

Přebor Sokolské župy Krále Jiřího v lehké atletice

Župní přebor žactva v lehké atletice – 18. ročník „Memoriálu br. Jaroslava Daňka“ se uskutečnil v neděli 11. června na sokolském hřišti v Jedovnicích.

57 mladých sportovců ze Sokola Jedovnice a Svitávka (župa Krále Jiřího), Babice nad Svitavou a Pozořice (župa Dr. Jindry Vaníčka) změřilo svoje síly ve sprintu, hodu kriketovým míčkem či vrhu koulí, ve skoku dalekém a ve vytrvalostním běhu. Nádherné slunečné počasí podpořilo dobrou náladu atletů a inspirovalo je k vynikajícím výkonům. Nejpočetněji zastoupenou kategorií byly děti do 5 let věku, předškoláci a žáci z 1. třídy. Přestože byli nejmladší, projevili velkou bojovnost a odhodlání zvítězit.

Jak řekl závěrem náčelník br. Jaroslav Vávra – zvítězili však všichni, kdo si v neděli přišli zasportovat.

*Mgr. Milada Sotolářová,
jednatelka T.J. Sokol Jedovnice*

Olympionička z Lulče oslavila 90. narozeniny

V kruhu svých přátel a současných mladých sokolů a sokolek oslavila **Marie Ďurovičová - Kovářová** v lulečské tělocvičně krásné devadesáté narozeniny. Na olympijských hrách v Londýně 1948 byla tato rodačka z Lulče členkou vítězného československého družstva sportovních gymnastek.

Úvodem starosta T.J. Sokol Luleč (*Sokolská župa Dr. Bukovského*) poblahopřál oslavenkyni a přivítal všechny přítomné hosty, mj. sestru Věru Růžičkovou, rovněž olympijskou vítězku z Londýna, starostu obce Luleč Adama Majchráka a další.

Následovala ukázka toho, co se mladí cvičenci při pravidelných hodinách strávených v sokolovně naučili. Rodiče a děti předvedli ukázku svoji šikovnosti při zajímavých dětských hrách, ale i na pro ně vhodném náradí. Cvičenky oddílu gymnastiky se pochlubily již náročnějším cvičením. Nechyběly přeskoky a přemety. Nejstarší gymnastky zacvičily společnou skladbu, se kterou vystupují na různých soutěžích. Vystoupení mělo svoji sportovní i společenskou kvalitu a divákům se velice líbilo, což dávali najevo neustálým potleskem. Starosta následně poděkoval všem cvičitelkám za jejich dobrovolnou činnost a obětavost, s jakou se věnují těm nejmenším. Mnozí přítomní byli překvapeni zcela novými prostory zrekonstruované sokolovny, která slouží nejen členům, ale i sportující veřejnosti, také kulturním a společenským akcím OÚ Luleč.

V prostorách bowlingu následovala neméně významná část oslav. Byla zde slavnostně otevřena **Stěna cti**, kde ústředním motivem je kopie olympijského diplomu a zlaté medaile v gymnastice, kterou získala naše rodačka ses. Ďurovičová v Londýně. Stěna je doplněna historickými i současnými cenami, které získali naši sportovci. Následovala přátelská beseda, které se také zúčastnil náš vzácný host, starostka ČOS ses. Hana Moučková. Vzpomínalo se i na ses. Elišku Misákovou, která v Londýně tragicky zemřela. „Byla to ta stinná stránka našeho vítězství“, připomněly ses. Ďurovičová a Růžičková.

Všichni přítomní hosté byli spokojeni a rozcházeli se s pocitem, že sokolská myšlenka stále žije. Tam, kde se mládeži věnují, je vidět kus poctivé práce. Důkazem bylo velice příjemně strávené dopoledne v sokolovně v Lulči.

*Zdeněk Doležal,
místostarosta T.J. Sokol Luleč*

Obr. 1

Obr. 1 – zleva: starosta Lulče Adam Majchrák, br. Fertő z T.J. Sokol Vyškov, br. Benda z T.J. Sokol Křenovice, Luba Šebestíková-Kovářová (sestra M. Ďurovičové), oslavenkyně Marie Ďurovičová-Kovářová (zlatá medailistka z OH v Londýně 1948), vzdělavatelka župy Dr. Bukovského Klára Rybářová, Věra Růžičková (zlatá medailistka z OH v Londýně 1948) a místostarosta župy Dr. Jindry Vaníčka Bohuslav Němec.

Obr. 2

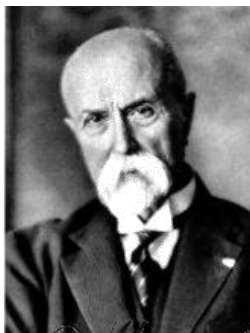
Obr. 2 – Marie Ďurovičová, starostka ČOS Hana Moučková, Věra Růžičková, vpředu sedí Luba Šebestíková

VÝROČÍ

Vzpomínka na TGM

Ve čtvrtek 14. září jsme si připomněli výročí úmrtí Prezidenta Osvoboditele, prvního prezidenta samostatného Československa, Tomáše Garrigue Masaryka, který zemřel v Lánech před 80 lety. Na pietním shromáždění, které uspořádal Magistrát města Brna, nechyběli ani sokolové.

T. G. Masaryk

100. VÝROČÍ BITVY U ZBOROVA

Bitva u Zborova se odehrála během První světové války na západní Ukrajině ve dnech 1. až 2. července 1917. Představovala první významné vystoupení Československých legií na východní frontě.

Československá brigáda byla krátce po utvoření. Skládala se z dobrovolníků, kteří se rozhodli bojovat proti Rakousku za samostatnost Československa a demokracii, za Československou republiku, a byli odhodláni pro samostatnost své vlasti přinést i oběť nejvyšší. Velkou měrou byli v jednotce zastoupeni Sokolové. Bojová morálka byla vysoká, svým způsobem nahrazovala velmi slabou výzbroj brigády a zcela nedostatečnou výstroj.

Československá střelecká brigáda prolomila u Zborova frontu nepřítele a úspěšně, navzdory očekáváním a plánům ruského velení, pronikla za obranné linie nepřátelských pozic. Tento úspěch československých jednotek byl natolik výrazný, že ruská prozatímní vláda poté zrušila veškerá omezení na formování nových jednotek z českých a slovenských zajatců.

Bitva u Zborova znamenala rozhodný pozitivní zlom pro československou zahraniční politiku. Po jejím ukončení byly přijímány názory čs. zahraničního odboje dohodovými spojenci daleko lépe a vytvořily se tak další možnosti pro pozdější podporu vzniku Československé republiky. Československý zahraniční odboj tak začal být relevantní politickou silou, protože teď za ním stála úspěšná a rychle rostoucí armáda.

Poslanecká sněmovna PČR dne 7. června 2017 vydala toto prohlášení:

„My, poslanci a poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, vědomi si významu bitvy a hrdinného boje československých legionářů u Zborova pro vznik samostatného československého státu, pro formování bojových tradic naší armády a pro pěstování ducha svobody, občanské hrdosti a lásky k vlasti, přijímáme ke stému výročí legionářů toto usnesení:

S hlubokou úctou a vděčností si připomínáme 1. a 2. červenec 1917 jako slavné dny naší historie. Oběti československých legionářů přinesly u Zborova velké vítězství a významně přispěly k uznání legitimacy zahraničního odboje a našeho práva na sebeurčení. Činy legionářů by neměly být nikdy zapomenuty. Hrdinové od Zborova zasloužili se o stát!“

„ČEST JE VÍC NEŽ ŽIVOT“

Život a dílo plukovníka Švece

Plukovník Josef Jiří Švec je jeden z našich největších hrdinů v bojích ve Velké válce, legionář, sokol i básník a především poctivý a statečný člověk.

Narodil se jako Josef Švec 19. července 1883 v obci Čenkov u Třeště v okrese Jihlava na Českomoravské vrchovině. V šesti letech začal docházet do obecné školy, později navštěvoval měšťanskou školu v Třešti a v roce 1902 maturoval na gymnáziu v Pelhřimově. Poté, co vykonal potřebné zkoušky na učitelském ústavu v Soběslavi, se stal učitelem na obecné škole v Třebíči. Byl učitelem přísným, ale oblíbeným mezi žáky stejně jako v učitelském sboru. V Třebíči též vstoupil do sokolské jednoty, kde mohl plně rozvíjet své schopnosti, tělesnou a duševní sílu, jakož i velký zájem o myšlenku slovanskou a českou.

V krátkém čase se vypracoval na vynikajícího cvičitele a od roku 1907 vedl svůj vlastní ženský oddíl Sokola. V roce 1911 se stal místonáčelníkem třebíčské sokolské jednoty. Na konci roku 1911 odjel do Ruska, aby zde šířil

sokolské myšlenky. V Jekatěrinodaru (dnešním Krasnodaru) se stal učitelem tělocviku na obchodní akademii a v roce 1912 i zde založil tělocvičnou jednotu.

Po vyhlášení války v létě roku 1914 se měl Josef Švec navrátit domů a jako příslušník Rakousko-Uherska bojovat v řadách rakousko-uherské armády. To však neučinil, chtěl se zúčastnit válečného konfliktu, ale nikoliv na straně monarchie. Proto se přihlásil v Kyjevě do nově se tvořící jednotky dobrovolníků s názvem *Česká družina*. Již v listopadu 1914 se dostal do prvních bojů. Postupně se stal jedním z nejlepších a nejrespektovanějších rozvědčků. Počátkem roku 1915 byl povýšen na desátníka a začátkem března byl jmenován velitelem čety v tzv. Sokolském oddílu.

Na konci roku 1915 přijal Švec pravoslavné náboženství a přijal druhé jméno Georgij (Jiří). Zúčastnil se bojů v Karpatech a v srpnu 1916 se stal velitelem 8. roty 1. čs. střeleckého pluku (bývalé České družiny). V lednu 1917 byl povýšen do hodnosti podporučíka. V polovině června 1917 byla Československá střelecká brigáda odsunuta do oblasti ukrajinského Zborova, v rámci připravované velké ofenzivy ruské Prozatímní vlády. Bitva u Zborova vypukla dne 2. července 1917 a byla prvním vystoupením brigády, která zde poprvé bojovala jako organický celek. Podporučík Švec se aktivně zúčastnil bojů se svojí rotou, dobyl rakouská opěrná postavení, velel a byl vždy v centru bojů od 9:00 ráno, kdy se svojí rotou vyrazil do útoku, až do 01:30 druhého dne, kdy se z dobytých území vracel k odpočinku. Československá střelecká brigáda zaznamenala v bitvě u Zborova ohromný a nečekaný úspěch. Za hrdinství v těžkém boji byl Josef Jiří Švec vyznamenán a povýšen na poručíka.

Od bolševické revoluce v roce 1917 byla situace v Rusku již velice nepřehledná. V roce 1918 se musel poručík Švec se svým vojskem opakovaně střetávat s bolševiky, kteří považovali československý armádní sbor (který mezitím v Rusku vznikl) za jednu z největších hrozeb jejich revoluce. Později byl v bojích proti bolševikům Švec povýšen do hodnosti plukovníka, bojoval u Kazaně i u Samary.

Tvrdě a neustálé nasazení v nekončícím boji si vyžádalo velké trhliny v morálce celé československé divize, vojáci bojovali do úmoru již řadu měsíců proti bolševikům, aniž by je někdo vystřídal či podpořil. Na železniční stanici v Aksakovu byla soustředěna velká část divize, došlo zde k vážným sporům mezi vojáky a plukovníkem. Dle slov samotných vojáků plukovník Švec jejich důvěru stále měl, nikoliv ovšem samotné další vedení války. V následujících dnech docházelo k prudkým neshodám mezi plk. Švecem, který byl čestný voják a chtěl plnit rozkazy, jež dostal od svých nadřízených, a vojskem, které již nemělo sílu a morálku dál bojovat a bylo navíc pod tlakem bolševických agitátorů. Situace se pro plk. Švece stala nesnesitelnou... „*neboť se nemohl smířit s tím, že mu vojsko odmítá poslušnost, a raději volil smrt než ztrátu cti*“.

Plukovník Josef Jiří Švec se zastřelil 25. října 1918 okolo třetí hodiny ranní, svojí smrtí pohnul a dojal své vojáky natolik, že když dostali o několik dní později rozkaz vystoupit přímo na frontu, poslechli bez odporu a po tři neděle vedli těžké boje.

Odhalení sochy br. Švecovi v roce 2008 v Třebíči

Pohřeb plk. Švece se konal shodou okolností v den vzniku samostatné Československé republiky 28. října 1918 ve vzdáleném Čeljabinsku. Později byly jeho ostatky převezeny do Československa a v roce 1940 pohřbeny do rodinné hrobky v Třebíči.

Dnes je po plukovníkovi Josefu Jiřím Švecovi pojmenována župa sídlící v Jihlavě, poblíž rodiště tohoto výjimečného člověka, sokola, legionáře a především vlastence.